

Анонимизиран текст

C-296/24 - 1

Дело C-296/24 [Jouxu]ⁱ

Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда

Дата на постъпване в Съда:

26 април 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Cour de cassation (Люксембург)

Дата на акта за преюдициално запитване:

25 април 2024 г.

Жалбоподатели:

SM

PX

Ответник:

Caisse pour l'avenir des enfants

1. ФАКТИ

- 1 SM е пограничен работник, работещ в Люксембург. Местоживеенето му е във Франция в жилище, което обитава заедно със съпругата си PX и нейното дете. Съпругата също упражнява платена трудова дейност и получава за детето месечна издръжка в размер на 250 евро, изплащана от биологичния баща на детето. Детето получава стипендия за висше образование.

ⁱ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никой от страните в производството.

- 2 За известен период SM получава семейната добавка за детето на съпругата си, изплащана от Caisse pour l'avenir des enfants (Каса за бъдещето на децата), ответник.
- 3 Впоследствие тази добавка е отменена с обратна сила, считано от 1 август 2016 г., тъй като детето вече не следва да се счита за член на семейството му на основание членове 269 и 270 от люксембургския Code de la sécurité sociale (Кодекс за социално осигуряване) (изменен).

Обстоятелства по производството

- 4 Conseil arbitral de la sécurité sociale (Арбитражен съвет за социална сигурност) уважава жалбата и постановява, че изплащането на семейната добавка в полза на SM трябва да бъде възобновено.
- 5 Във въззивното производство Conseil supérieur de la sécurité sociale (Висш съвет по социално осигуряване) изменя първоинстанционното решение и потвърждава, че правото на семейна добавка е трябвало да бъде отменено.
- 6 Понастоящем Cour de cassation (Касационен съд) е сезиран с касационна жалба срещу въззивното решение.

Обжалваното въззивно решение

- 7 Законът от 23 юли 2016 г., влязъл в сила на 1 август 2016 г., изменя Code de la sécurité sociale, като изключва по-специално децата на съпруга или партньора от понятието „членове на семейството“, определено в член 270 от него. В решение от 2 април 2020 г. (Caisse pour l'avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269) Съдът приема, че „семейна добавка, свързана в упражняването от пограничен работник на дейност като заето лице в държава членка, представлява социално предимство по смисъла на тези разпоредби“ (т. 23) и „че [правото на Съюза] не [допуска] разпоредби на държава членка, съгласно които могат да получават семейна добавка, свързана с упражняването от тях на дейност като заето лице в тази държава членка само в полза на собствените си деца, но не и за децата на своя съпруг, с които нямат родствена връзка, но осигуряват издръжката им, при положение че всички деца, живеещи във въпросната държава членка, имат право да получават тази добавка“ (т. 71).
- 8 С обжалваното съдебно решение се отхвърля всякаква дискриминация, тъй като такава би съществувала само при условие че въз основа на правото на Съюза пограничният работник би могъл да претендира социално предимство като семейната добавка за детето на съпруга си, с което няма родствена връзка.
- 9 Това право обаче предполага пограничният работник да докаже, че осигурява издръжката на детето на съпруга си. Изискването за такова доказателство не води до непряка дискриминация спрямо работниците,

- пребиваващи в Люксембург. Съдът е уточнил, че качеството на член на семейството на издръжка произтича от *фактическо положение*, „което трябва да се преценява от администрацията и евентуално от националните съдилища, без да е необходимо те да определят причините за този принос, нито да изчисляват точния му размер“ (решения от 15 декември 2016 г., *Despeme* и др., C-401/15-C-403/15 EU:C:2016:955, т. 60 и от 2 април 2020 г., *Caisse pour l'avenir des enfants*, C-802/18 EU:C:2020:269, т. 50).
- 10 Следователно съдът трябва да провери дали жалбоподателят осигурява издръжката на детето на съпругата си. От съдебната практика следва, че това доказателство не може да се изведе автоматично от наличието на общо жилище, нито дори от неплащането на издръжка от бащата. Съдът, който се произнася по съществуващото на спора, трябва да извърши конкретна проверка на представените от заинтересованото лице доказателства.
- 11 По принцип всеки от биологичните родители допринася за издръжката и образованието на общите деца, пропорционално на своите доходи, на доходите на другия родител и на нуждите на децата, а в случай на раздяла на родителите приносът за издръжката и образованието им е под формата на издръжка, изплащана според случая от единия родител на другия. В случая биологичната майка РХ извършва професионална дейност, от която получава доход. Биологичният баща също осъществява професионална дейност и майката получава от него издръжка за детето в размер на 250 евро месечно, подлежаща на индексирание.
- 12 Предоставените от втория баща SM документи, включително за закупуването на семеен телевизор, погасителният план за ипотечен кредит, за отпуснатата от CEDIES [Centre de Documentation et d'Information sur l'Enseignement Supérieur du Grand-Duché du Luxembourg (Документационен и информационен център за висше образование на Великото херцогство Люксембург)] стипендия в полза на детето и актът за установяване на данъка върху доходите, макар да удостоверяват разходите за домакинството, не могат да докажат, че SM осигурява издръжката на детето, най-вече с оглед на обективните обстоятелства, които сочат, че биологичните родители са поели издръжката на детето си.

2. ОСНОВАНИЯ НА КАСАЦИОННАТА ЖАЛБА

ПЪРВО ОСНОВАНИЕ

Първа част: широко тълкуване

- 13 Съгласно утвърдената съдебна практика качеството на член на семейството на работник е понятие, подчинено на „принципа, че разпоредбите за свободното движение на работниците, което е една от основите на Съюза, трябва да се тълкуват широко“ (решение от 15 декември 2016 г., *Despeme* и

др., C-401/15-C-403/15, EU:C:2016:955., т. 58, и от 18 юни 1987 г., Lebon, 316/85, EU:C:1987:302, т. 21—23). Прилагайки този принцип Съдът е приел, че „качеството на член на семейството на пограничен работник, който е на издръжка от последния“ не предполага „право на издръжка“, а става въпрос за „фактическо положение“, като това качество може „да произтича от обективни обстоятелства, като наличието на общо жилище, което споделят работникът и студентът, без да е необходимо да се определят причините за приноса на пограничния работник за издръжката на студента, нито да се изчислява точният му размер“ (решение от 15 декември 2016 г., Dupesme и др., C-401/15-C-403/15, EU:C:2016:955., т. 58 и 60).

- 14 В обжалваното съдебно решение обаче се възприема ограничително тълкуване на качеството „член на семейството“, като се постановява, че детето живее в дома на SM и че същият действително участва в „разходите на домакинството“, но че това не доказва участието му в издръжката на живеещото в домакинството дете, тъй като биологичните родители също допринасят (или са в състояние да допринесат) за издръжката на детето.
- 15 Като се произнасят по този начин, апелативните съдии поставят наличието на приноса на SM в зависимост от „причините за този принос“ (независимо дали е свързан или не с неизпълнение от страна на биологичните родители) и от оценка на неговия „размер“ в нарушение на практиката на Съда.
- 16 За да се избегне правна несигурност, на Съда следва да бъде поставен следният въпрос: *„Допуска ли принципът, съгласно който разпоредбите за свободното движение на работниците, което е една от основите на Съюза, трябва да се тълкуват широко (решение Dupesme и др., т. 58), разпоредби на държава членка да се тълкуват в смисъл, че пограничните работници не могат да получават семейна добавка, свързана с упражняването от тях на дейност като заети лица в тази държава членка за децата на техните съпрузи, когато тези деца споделят общо жилище с пограничния работник и последният поема част от разходите на домакинството, към което принадлежи детето, тъй като биологичните родители на детето също участват в неговата издръжка?“*.

Втора част: дискриминация

- 17 Като са дали такова ограничително тълкуване на качеството на член на семейството на пограничен работник, при положение че всички деца, пребиваващи в съответната държава членка, имат право да получават тази добавка, въззивният съд е нарушил и принципа за недопускане на пряка или непряка дискриминация.
- 18 За да се избегне правна несигурност, на Съда следва да бъде поставен следният въпрос: *„2. Допускат ли принципът на свободно движение на работници и забраната за дискриминация, произтичащи от член 45, точки 1 и 2 ДФЕС, както и член 1, буква и) и член 67 от Регламент (ЕО)*

№ 883/2004 във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011 и с член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО, разпоредби на държава членка да се тълкуват в смисъл, че пограничните работници не могат да получават семейна добавка, свързана с упражняването от тях на дейност като заети лица в тази държава членка за децата на техните съпрузи, когато тези деца споделят общо жилище с работника и последният поема част от разходите за домакинството, към което принадлежи детето, тъй като биологичните родители на детето също участват в неговата издръжка, при положение че всички деца в същата ситуация, живеещи в тази държава членка, имат право да получават тази добавка?“.

Трета част: необходимост от еднакво тълкуване

- 19 *Обстоятелството, че Съдът приема, че приносът на работника за издръжката на детето е „фактическо положение“, означава, че този принос, подчинен на принципа на широко тълкуване, не предполага „право“ на издръжка, и набляга на необходимостта да се изтъкнат „обективни обстоятелства“, за да се прецени посоченият принос за целите на „еднаквото прилагане на правото на Съюза“ в това отношение (решения от 15 декември 2016 г., Despeme и др., C-401/15-C-403/15 EU:C:2016:955, т. 58 и от 2 април 2020 г., Caisse pour l’avenir des enfants [(Дете на съпруг на пограничен работник)], C-802/18 EU:C:2020:269, т. 50).*
- 20 *Като заключава от тази съдебна практика, че приносът на работник за издръжката на детето попада в обхвата на суверенната преценка на фактически положения, която както Съдът, така и Cour de cassation (били) запазили за съдилищата, произнасящи се по съществото на спора, обжалваното съдебно решение е допуснало тълкуване в явно погрешен смисъл. Суверенната преценка на съдилищата, които се произнасят по съществото на спора, означава липса на еднакво тълкуване и е несъвместима с еднаквото тълкуване на правото на Съюза, възприето от Съда. Произнасяйки се по този начин, въззивният съд е нарушил правилото за еднакво тълкуване на правото на Съюза.*
- 21 *За да се избегне правна несигурност, на Съда следва да бъде поставен следният въпрос: „Допуска ли правилото за еднакво тълкуване на правото на ЕС (решение от 1 февруари 1972 г., [Hagen, 49/71, EU:C:1972:6], решение от 1 февруари 1972 г., [Wünsche OHG v Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel, 50/71, EU:C:1972:7]) качеството на член на семейството на трансграничен работник, и по-специално приносът на работника за издръжката на детето на съпруга(та) му, подчинено на правилото за еднакво тълкуване (решение [от 2 април 2020 г. (Caisse pour l’avenir des enfants (Дете на съпруг на пограничен работник), C-802/18 EU:C:2020:269], т. 50), да бъде оставено на суверенната преценка на съда, който се произнася по съществото на спора, и следователно да не се гарантира еднаквото прилагане на понятието от страна на Cour de cassation?“.*

Четвърта част (при условията на евентуалност): Запитваща юрисдикция:

- 22 При условие че Cour de cassation възнамерява да отхвърли първите три части на първото основание, е необходимо да се поставят изложените по-горе преюдициални въпроси. Незаконосъобразният отказ да се отправи преюдициално запитване дава възможност за иск за установяване на неизпълнение на задължения и представлява нарушение на член 6 от ЕКПЧ.

ВТОРО ОСНОВАНИЕ: НАРУШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОНВЕНЦИЯ [ЗА ЗАЩИТА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА И ОСНОВНИТЕ СВОБОДИ]

- 23 По отношение на правото на социални обезщетения се прилагат член 1 от Протокол № 12 към ЕКПЧ и член 14 от ЕКПЧ. За да прецени дали е налице дискриминация по смисъла на тези разпоредби, ЕСПЧ придава „висока убеждаваща стойност“ на заключенията на Съда. Съдът обаче вече е установил дискриминационния характер по отношение на пограничните работници на множество разпоредби на луксембургското право (например решение от 20 юни 2013 г., Giersch и др. (C-20/12, EU:C:2013:411), от 14 декември 2016 г., Bragança Linares Verruga и др. (C-238/15, EU:C:2016:949), или от 10 юли 2019 г., Aubriet (C-410/18, EU:C:2019:582). В случая, като възприема ограничително тълкуване на качеството „член на семейството“ на пограничен работник, обжалваното съдебно решение отново въвежда незаконна дискриминация между трансграничните работници и работниците - местни граждани, която представлява непряка дискриминация, основана на гражданството, и не се основава на легитимна цел. Произнасяйки се по този начин, въззивният съд е нарушил посочените по-горе разпоредби.

3. АНАЛИЗ НА COUR DE CASSATION

По тълкуването на правото на Европейския съюз

- 24 В решението си от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants [(Дете на съпруг на пограничен работник)] (C-802/18, EU:C:2020:269), Съдът поставя правото на пограничния работник да получава семейна добавка за детето на своя съпруг или регистриран партньор, с което няма родствена връзка, в зависимост от доказването, че той изпълнява условието да осигурява издръжката на това дете.
- 25 Понятието „осигуряване на издръжката“ е използвано първоначално от Съда, за да постанови, че пограничен работник може да получава обезщетение от държавата като социално предимство, в случая финансова помощ за висше образование, за собственото си дете, когато продължава да осигурява издръжката на това дете (решения от 26 февруари 1992 г., Vemini, C-3/90, EU:C:1992:89, т. 25 и 29, от 8 юни 1999 г., Meeusen, C-337/97,

EU:C:1999:284, т. 19, от 14 юни 2012 г., Комисия/Нидерландия, C-542/09, EU:C:2012:346, т. 35 и от 20 юни 2013 г., Guirsch, C-20/12, EU:C:2013:411, т. 39), без в тези решения да е дадено определение на понятието.

- 26 По-нататък, отново в рамките на социално предимство, състоящо се в помощ за висше образование, но свързано с дете, което няма родствена връзка с пограничния работник, Съдът уточнява смисъла на израза „осигурява издръжката“, като най-напред посочва, че той „не предполага право на издръжка“ (решение от 15 декември 2016 г., Depesme и др., C-401/15-C-403/15, EU:C:2016:955, т. 58), за да добави след това, че „качеството на член на семейството на издръжка произтича от фактическо положение. Става въпрос за член на семейството, чието подпомагане е осигурено от работника, без да е необходимо да се определят причините за прибавяне до това подпомагане и без да се поставя въпросът дали съответният член на семейството може сам да се издържа посредством упражняване на платена трудова дейност“ (т. 58 и 59). От това той заключава, че „качеството на член на семейството на издръжка произтича от фактическо положение, което трябва да се преценява от държавата членка и евентуално от националните съдилища. Качеството на член на семейството на пограничен работник, който е на издръжка от последния, следователно може да произтича, когато става въпрос за случая на детето на съпруга(та) или на признатия партньор на този работник, от обективни обстоятелства, като наличието на общо жилище, което споделят работникът и студентът, без да е необходимо да се определят причините за приноса на пограничния работник за издръжката на студента, нито да се изчислява точният му размер“ (т. 60).
- 27 След това Съдът прилага критерия за „осигуряване на издръжката“, за да се установи дали пограничният работник може да получава семейна добавка за дете, с което няма родствена връзка, като посочва в мотивите на решението си, че „дете на пограничен работник, което може да се ползва непряко от социалните предимства, посочени в последната разпоредба, означава не само детето, което има родствена връзка с този работник, но и детето на съпруга или на регистрирания партньор на посочения работник, когато този работник осигурява издръжката на детето. Според Съда последното изискване произтича от фактическо положение, което трябва да се преценява от администрацията и евентуално от националните съдилища въз основа на представените от заинтересованото лице доказателства, без да е необходимо те да определят причините за този принос, нито да изчисляват точния му размер“ (решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants [(Дете на съпруг на пограничен работник)], C-802/18, EU:C:2020:269, т. 50). Съдът се е погрижил да уточни обаче, „че биологичният баща на детето не плаща издръжка на майката на детето. Следователно изглежда, че FV, който е съпруг на майката на HУ, осигурява издръжката на детето, като това все пак следва да се провери от запитващата юрисдикция“ (т. 52).
- 28 Съдът приема също, че „понятието „член на семейството“ на пограничен работник, ползващо се непряко от принципа на равнопоставеност съгласно

член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011, съответства на понятието „членове на семейството“ по смисъла на член 2, точка 2 от Директива 2004/38, като това понятие включва съпруга или партньора, с когото гражданинът на Съюза е сключил регистрирано партньорство, преките наследници, които са на възраст под 21 години или които са лица на издръжка, както и преките наследници на съпруга или партньора. Съдът по-специално е взел предвид в това отношение съображение 1, член 1 и член 2, параграф 2 от Директива 2014/54“ (т. 51).

- 29 От възприетото, че „осигурява издръжката“ произтича от фактическо положение, Cour de cassation стига до извода, че не става въпрос за чисто фактическо понятие, което не подлежи на контрол от Съда и Cour de cassation, а че с тази формулировка се цели да се подчертае, че този израз се преценява без оглед на каквото и да е право на издръжка на детето (вж. решение от 15 декември 2016 г., *Depesme* и др., С-401/15-С-403/15, EU:C:2016:955, т. 58). Вж. решение от 15 декември 2016 г., *Depesme* и др. (С-401/15—С-403/15, EU:C:2016:955, т. 58).
- 30 На следващо място, въз основа на изложеното по-горе Cour de cassation заключава, че понятието „осигуряване на издръжката“ в рамките на правната уредба относно ползването на социални предимства представлява самостоятелно понятие на правото на Европейския съюз, което изисква еднакво прилагане и тълкуване.
- 31 Понастоящем обаче такова еднакво тълкуване не е гарантирано с оглед на въпросите, които пораждат дискутираните елементи.
- 32 В това отношение Cour de cassation следва да разгледа също обхвата на примера, посочен в решение от 15 декември 2016 г., *Depesme* и др. (С-401/15-С-403/15, EU:C:2016:955, т. 60) за „обективни обстоятелства, като наличието на общо жилище, което споделят работникът и студентът“, от една страна, що се отнася до това дали този елемент е посочен просто като пример или напротив, като условие, като в този случай следва да се установи дали става въпрос за достатъчно условие или за необходимо условие, и от друга страна, дали е от значение начинът на финансиране на общото жилище, доколкото трябва да се провери дали пограничният работник допринася частично или изцяло за посоченото финансиране.
- 33 Що се отнася до нуждите на детето, които трябва да се вземат предвид, за задоволяването на които пограничният работник предоставя издръжка, Cour de cassation си задава въпроса дали трябва да се вземат предвид само основните нужди от издръжка на детето (храна, облекло, жилище, образование и др.), или трябва да се вземат предвид всички разходи, включително разходите за удоволствие или просто комфорт (мобилен телефон, ресторанти, свидетелство за управление на превозно средство.) или дори разходи, които са за разкош, изобилие или лукс (редовни покупки на

електронни устройства, почивки в далечни страни.), предназначени да осигурят определен жизнен стандарт.

- 34 Що се отнася до условията, при които пограничният работник осигурява издръжката на детето, Cour de cassation иска да се установи дали приносът на пограничния работник за издръжката на детето трябва да бъде под формата на парични плащания директно за детето, или може да бъде под формата на разходи, направени в интерес на детето. В същия контекст се поставя въпросът дали разходът трябва да бъде направен, както изглежда предлага становището си Parquet général (Главна прокуратура), в специален или дори в изключителен интерес на детето, или трябва да се вземат предвид разходите, направени в общ интерес на семейството (месечни вноски по ипотечния кредит, наем, покупка на съвместно използвани устройства.). Отново във връзка с конкретния ред и условия възниква въпросът дали разходите, направени от пограничния работник за осигуряване на издръжката на детето, трябва да имат определена редовност или периодичност (жилищен кредит, наем, разходи за електроенергия и отопление, фактури за телефон.) или следва да се взема предвид и поемането на конкретни разходи (спорадични покупки на облекло.). Накрая, като отчита, че Съдът е уточнил, че при преценката на фактическото положение не е необходимо да се определят причините за приноса на пограничния работник, нито да се изчислява точният му размер (решения от 15 декември 2016 г., Despreme и др., C-401/15-C-403/15, EU:C:2016:955, т. 64 и от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants [(Дете на съпруг на пограничен работник)] C-802/18, EU:C:2020:269, т. 50), Cour de cassation иска да установи дали следва да се вземе предвид всеки принос, дори и да е малък, или приносът трябва да има известна степен на значимост, и дали в последния случай този критерий трябва да се преценява с оглед на нуждите на детето или с оглед на финансовото положение на пограничния работник.
- 35 Произходът на средствата може също да предизвика въпроси, тъй като в някои случаи пограничния работник поддържа със съпруга(та) си или с регистрирания си партньор, родител на детето, обща банкова сметка, която е послужила за плащане на разходите, изтъкнати в рамките на съдебното производство, за да се докаже, че е изпълнено условието за „осигуряване на издръжката“ на детето, ако не само той да запазва тази сметка, и ако не е установил степента, в която той запазва тази сметка, като тогава се поставя въпросът дали приносът за нуждите на детето произхожда от пограничния работник.
- 36 Cour de cassation иска да се установи и обхватът на уточнението, направено от Съда в решение от 15 декември 2016 г., Despreme и др. (C-401/15-C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, т. 62), съгласно което „според законодателя на Съюза за децата при всички случаи се предполага, че са на издръжка до 21-годишна възраст“: дали всяко дете на възраст под 21 години, само поради това условие за възраст или в комбинация с други фактори, трябва ли да се счита, че е на издръжка на пограничния работник.

- 37 По-нататък следва да се разгледа въпросът за приноса на родителите към нуждите на детето. Те имат законово задължение за издръжка, за разлика от пограничния работник, който няма такова задължение. Напротив, критерият за „осигуряване на издръжката“ на детето налага за същото фактическа преценка. При това положение се поставя въпросът дали е достатъчно да се установи наличието и размерът на задължение за издръжка на родителите, за да се изключи наличието на принос на пограничния работник, или освен това трябва да е сигурно, че задължението за издръжка на родителите е определено в подходящ размер и че те действително изпълняват задължението си за издръжка, което може да обезсмисли допълващия принос от страна на пограничния работник. При липсата на действително плащане на такава помощ се поставя въпросът трябва ли да се провери дали съпругът/съпругата или регистрираният партньор на пограничния работник най-малкото се е опитал да предприеме мерки за принудително изпълнение и дали в крайна сметка приносът на пограничния работник е предназначен да компенсира неизпълнението на единия от родителите. По отношение на тази помощ за издръжка и на въпроса дали е определен подходящ размер, начинът на определяне по съдебен ред или чрез договор може евентуално да има значение. Тези аспекти могат да бъдат свързани с посочения по-горе въпрос кои разходи за детето трябва да се отчетат. Ако се вземат предвид само разходите за храна и за задоволяване на негови основни жизнени потребности, задължението за издръжка на родителите по принцип ще покрива тези нужди, което прави безпредметен допълващият или допълнителен принос на пограничния работник за задоволяването им.
- 38 Във връзка с отношенията с другия родител на детето трябва да се постави и въпросът дали е уместно да се разгледат условията, при които детето пребивава последователно при двамата си родители, тъй като правото на лични отношения с детето и правото на родителя да го взема в дома си за по-дълъг престой или алтернативното местоживееие могат по принцип да доведат до това, че другият родител поема в по-голяма степен в натура задълженията си за издръжка, като се стеснява евентуалната необходимост от покриване на нуждите на детето от пограничния работник.
- 39 Като цяло всички тези въпроси трябва да се разгледат в контекста на принципа на широко тълкуване на разпоредбите относно свободното движение на работници (решение от 15 декември 2016 г., Depesme и др., C-401/15-C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, т. 58) и следователно във връзка с евентуалните граници на такъв принцип за широко тълкуване.
- 40 Поради тези съображения Cour de cassation отправя преюдициално запитване до Съда.

4. ПРЕЮДИЦИАЛНИТЕ ВЪПРОСИ

- 41 Cour de cassation отправя следните въпроси:

1 а) Трябва ли условието за „осигуряване на издръжката“ на дете, от което произтича качеството на член на семейството по смисъла на разпоредбите на правото на Европейския съюз, изведено от практиката на [Съда] в рамките на свободното движение на работници и на получаването от пограничен работник на социално предимство, свързано с упражняването от него на дейност като заето лице в държава членка, в полза на детето на съпруга/та му или регистрирания му партньор, с което той няма родствена връзка, разглеждано самостоятелно или във връзка с принципа на широко тълкуване на разпоредбите, целящи да осигурят свободното движение на работници, да се тълкува в смисъл, че е изпълнено и следователно дава право да се получи социалното предимство,

- единствено поради брака или регистрираното съжителство между пограничния работник и родител на детето,
- единствено поради общо жилище или местоживееене на пограничния работник и на детето,
- единствено поради факта че пограничният работник поема какъвто и да е разход, който по принцип е в полза на детето, дори и този разход,
 - o да покрива нужди, които не са за храна и за задоволяване на основни жизнени потребности,
 - o да е направен към трето лице и само непряко да е в полза на детето,
 - o да не е направен в изключителен или специален интерес на детето, а да е в полза на цялото домакинство,
 - o да е само спорадичен,
 - o да е в по-малък размер от издръжката на биологичните родители,
 - o да е само незначителен с оглед на нуждите на детето,
- единствено поради факта, че разходите се поемат от обща сметка на пограничния работник и на съпруга/та му или регистрирания му партньор, родител на детето, независимо от произхода на включените в нея средства,
- единствено поради факта, че детето е на възраст под 21 години?

1 б) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли условието за „осигуряване на издръжката“ да се тълкува в смисъл, че е изпълнено и

следователно дава право да се получи социална придобивка, когато са установени две или повече от тези обстоятелства?

2) Трябва ли условието за „осигуряване на издръжката“ на дете, от което произтича качеството на член на семейството по смисъла на разпоредбите на правото на Европейския съюз, изведено от практиката на [Съда] в рамките на свободното движение на работници и на получаването от пограничен работник на социално предимство, свързано с упражняването от него на дейност като заето лице в държава членка, в полза на детето на съпруга/та му или регистрирания му партньор, с което той няма родствена връзка, разглеждано самостоятелно или във връзка с принципа на широко тълкуване на разпоредбите, целящи да осигурят свободното движение на работници, да се тълкува в смисъл, че не е изпълнено и следователно не дава право да се получи социалното предимство,

- единствено поради наличието на задължение за издръжка на родителите на детето, независимо,
 - o дали това задължение за издръжка е определено по съдебен ред или чрез договор,
 - o от размера, в който е определено това задължение за издръжка,
 - o дали длъжникът действително е изпълнил това задължение за издръжка,
 - o дали приносът на пограничния работник компенсира неизпълнение на задълженията на родител на детето,
- единствено поради факта че детето периодично пребивава при другия родител при упражняване на правото на лични отношения с детето и правото на родителя да го взема в дома си или на алтернативно местоживееие или на друго условие?